

közületeknek a részéről, amelyeknek elsősorban érdeke az összeférhetetlenségi szabályok betartása. — így —

Az elcsatolt cseh területen működő ügyvédek helyzete. A felvidéki ügyvédség organumai, különösen a Szlovenszkói Ügyvédszövetség működésének és küzdelseinek előterében a kari autonomia állott. A tūrócszentmártoni ügyvédi kamara ugyanis, amelyben az összes felvidéki ügyvédek egyesítették, nem autonóm testület, mint a csehszlovák köztársaság többi ügyvédi kamarái. A függetlenségért való politikai küzdelem és különösen a fegyelmi bíraskodásnak a kormányhatalomtól való függetlenítése érdekében alakították meg a Szlovenszkói Ügyvédszövetséget. Ez a küzdelem még most is tart, de ott is bekövetkeztek a rosszabb idők, s a felvidéki ügyvédség mozgalmaiban is jelentős részt kér ma már az ügyvédség anyagi helyzetének megjavítására irányuló törekvés.

Érdekes megfigyelni, mennyire azonosak a problémák a miennkel. Az ügyvédi irodák és munka racionalizálása; az illetékek leszállítása; a végrehajtási díjak előlegezése; a zugírászat üldözése; az ügyvédi költségek mértéke; a választott bíraskodás propagálása; a kényszeregyességi és csódtömeggondnoki díjak és megbízatások igazságos elosztása; a szegényvédelem díjazása; a szakügyvédség bevezetése és ügyvédi hitelintézet létesítése azok a kari kérdések, amelyeknek helyes megoldását kívánják. Ugyanúgy követelik az ügyvédség érdekében hozandó törvényhozási reformokat, mint nálunk: az okirati kényszer bevezetését, az ügyvédközjegyzői intézmény életrehívását; a közép fokú közigazgatási bíróságokat, az ügyvédi kényszert telekkönyvi és cégügyekben.

Ugyanazok a kérdések, amelyek már nálunk is évek óta főkérdései az ügyvédi közéleti törekvéseknek. Csak időbeli a különbség. Náluk csak most vetődnek fel ezek a kérdések, mi már évek óta küzdünk ezeknek helyes megoldásáért hiába.

A felvidéki ügyvédség két törekvésére azonban okulás szempontjából külön is szükségesnek tartjuk, hogy rámutassunk. Erélyes mozgalom indult meg a készkiadásos megállapodások üldözésére, mert ezen az úton remélik, hogy az ügyvédi munka nagyobb megbecsülését és így az ügyvédség anyagi helyzetének javítását saját erejükben lényegesen előbbre vihetik. A másik törekvés az előlegkérés kötelezővé tételére irányul és hogy ezirányú törekvésüket minél hathatósabbá tegyék, kötelezővé kívánják tenni az egymásközi helyettesítési költségek előlegezését és ezzel kívánják rászorítani az ügyvédeket a feleiktől való előlegkérésre.

Talán ném érdektelen a felvidéki kartársak helyzetének megvilágítása érdekében arra is rámutatnunk, hogy a felvidéki bíróságok adminisztrációja annyira elmaradott, hogy egyes járásbíróknál tízezrekre rug a restanciák száma. bb.